

וְכַאֲשֶׁר אוֹתוֹ הָאָדָם מִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה וּבֹקֵעַת אֶת כָּל אוֹתָם הַרְקִיעִים וְאֵין מוֹחָה בְּיָדָהּ. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לָהּ וְאוֹמֵר, (ישעיה נז) יָבוֹא שְׁלוֹם. וְהַשְׂכִּינָה אוֹמֵרָת, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם וְגו'. וַיִּפְתְּחוּ לָהּ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר נְהוֹרוֹת אֶפְרָסִמוֹן טְהוֹר, וְלֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִמְחָה בְּיָדָהּ. וְעַל כֵּן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִשִּׁים לְבוֹ וְרָצוֹנוֹ לָזֶה, וְעַל זֶה כְּתוּב, כָּל נָדִיב לְבוֹ כִּיֵּאָה אֶת תְּרוּמַת ה' לְמִלְךָ הַעֲלִיזוֹן, כְּמוֹ שְׁנִתְּבָאֵר. הַרִים רַבִּי אַבְאָ אֶת קוּלוֹ וְאוֹמֵר, אוֹי, רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַתָּה בַחַיִּים, וְאֲנִי בּוֹכָה עֲלֶיךָ. לֹא עֲלֶיךָ אֲנִי בּוֹכָה, אֲלֵא אֲנִי בּוֹכָה עַל הַחֲבָרִים וּבּוֹכָה עַל הָעוֹלָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא כְּמוֹ מְנוּחָה שֶׁל גֵּר שְׂדוּלֵק לְמַעַלָּה וְדוּלֵק לְמַטָּה, וּכְאוּר שְׂדוּלֵק לְמַטָּה מֵאֵירִים לְכָל הָעוֹלָם. (מאיר למעלה) אוֹי לְעוֹלָם כְּשִׂיִסְתַּלֵּק הָאוּר שְׁלִמְטָה לְאוּר שְׁלִמְעָלָה, מִי יֵאִיר לָנוּ אֶת אוֹר הַתּוֹרָה לְעוֹלָם? קָם רַבִּי אַבְא וְנִשֵּׁק אֶת רַבִּי חֵיִיא. אָמַר לוֹ, הַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵיוּ תַחַת יָדְךָ, וְעַל כֵּן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַחֲנִי עַד לְכָאן לְהַתְחַבֵּר עִמָּכֶם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקִי.

וְכַד אֶסְתַּלֵּק הַהוּא בַר נֶשׁ מֵהָאֵי עֲלָמָא, נִשְׁמָתִיהָ סִלְקָא וּבִקְעָא בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעֵין, וְלִית מָאן דִּימְחֵי בִידָהּ. וְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָרִי לָהּ וְאוֹמֵר (ישעיה נז) יָבֹא שְׁלוֹם. וְשְׂכִינְתָא אֲמָרָה, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם וְגו'. וַיִּפְתְּחוּ לָהּ (דף ר"א ע"א) תְּלִיסַר טוּרֵי דְאֶפְרָסִמוֹנָא דְכִיָּא, וְלֹא יִהְיֶה מָאן דִּימְחֵי בִידָהּ. וְעַל דָּא, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דִּישְׁוֵי לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְדָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּל נָדִיב לְבוֹ כִּיֵּאָה אֶת תְּרוּמַת יי' לְגַבֵּי מִלְכָּא עֲלָאָה, כְּמָה דְאֶתְמַר.

אֲרִים רַבִּי אַבְא קָלִיָּה, וְאוֹמֵר, וְוִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַנְתָּ בַחַיִּין, וְאֲנָא בְּכִינָא עֲלֶיךָ. לֹא עֲלֶיךָ בְּכִינָא, אֲלֵא בְּכִינָא עַל חֲבָרִיָּיא, וּבְכִינָא עַל עֲלָמָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּבוֹצִינָא דְשַׁרְגָּא, דְאֲדִלִּיק לְעִילָא וְאֲדִלִּיק לְתַתָּא. וּבְנֵהוּרָא דְאֲדִלִּיק לְתַתָּא, נִהִירִין כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, (נ"א נהיר לעילא) וְוִי לְעֲלָמָא, כַּד יִסְתַּלֵּק נֵהוּרָא דְלְתַתָּא בְּנֵהוּרָא דְלְעִילָא. מָאן יְנַהִיר נֵהוּרָא דְאוּרִיָּיתָא לְעֲלָמָא. קָם רַבִּי אַבְא וְנִשִּׁיק לְרַבִּי חֵיִיא. אָמַר לִיָּה מְלִין אֲלִין הוּוּ תַחַת יָדְךָ, וְעַל דָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁדַרְנֵי עַד הַכָּא, לְאַתְחַבְרָא עִמָּכוֹן זַכָּאָה חוּלְקִי.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח קָרָא אַבְתְּרִיָּה וְאוֹמֵר, (שמות לה) וְכָל חֲכָם לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ וְגו'. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ. אַבְל בֹּא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שְׁאֲמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁחָה, (דברים א) הִבּוּ לָכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, בְּחִן אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא מִצָּא נְבוֹנִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאַקְחָ אֶת רְאִשֵׁי שְׂבָטֵיכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים, וְאֵלוּ נְבוֹנִים לֹא כְּתוּב. וְאֵם תֹּאמַר שְׁנִבּוֹן הִיא דְרָגָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה מְחַכֶּם - כֵּן זֶה וַדָּאי! מַה בֵּין זֶה לְזֶה? חֲכָם, הָרִי פִרְשׁוּהָ, שְׁאֵפְלוּ תְלָמִיד הַמְּחַכִּים

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח קָרָא אַבְתְּרִיָּה וְאוֹמֵר, (שמות לה) וְכָל חֲכָם לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ וְגו', הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ. אַבְל תָּא חֲזִי, בְּשַׁעָתָא דְאֲמַר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִשְׁחָה, (דברים א) הִבּוּ לָכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, אֲשַׁגַּח בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשַׁכַּח נְבוֹנִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְאַקְחָ אֶת רְאִשֵׁי שְׂבָטֵיכֶם אַנְשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים, וְאֵלוּ נְבוֹנִים לֹא כְּתִיב. וְאֵי תִימָא דְנִבּוֹן אִיהוּ דְרָגָא עֲלָאָה מְחַכֶּם, הָכִי אִיהוּ וַדָּאי. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. חֲכָם, הָא אוּקְמוּהָ,

דְּאֶפִּילוּ תִלְמִיד הַמַּחֲפִים לְרַבִּיה אֶקְרִי חֲכָם.
חֲכָם, דִּידַע לְגַרְמִיה פֶּל מַה דְּאֶצְטְרִיף. נְבוֹן
כְּמַה דְּרַגִּין אֵית בֵּיה, דְּאֶסְתַּפֵּל בְּכֵלָא, וְיִדַע
בְּדִילִיה וּבְאַחֲרָנִין. וְסִימְנָה, (משלי יב) יוֹדַע צְדִיק
נִפְש בְּהַמְתּוֹ. (שמואל ב כג) צְדִיק מוֹשֵׁל יֵרָאֵת
אֱלֹהִים. וְהֵכָא חֲכָם לֵב דִּיִּיקָא. בְּלֵב חֲכָם, וְלֹא
בְּאַתְרָא אַחְרָא, בְּגִין דְּקִיִּמָא בְּלֵב, וְנְבוֹן
לְעִילָא וְתַתָּא, אֶסְתַּפֵּל בְּדִילִיה וּבְאַחֲרָנִין.

את רבו נקרא חכם. חכם, שיודע
לעצמו כל מה שצריך. נבון יש
כמה דרגות - שמסתפל בכל,
וידע בשלו ובאחרים, וסימנה -
(משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו.
(שמואל ב-כג) צדיק מושל יראת
אלהים. וכאן חכם לב דוקא. בלב
חכם, ולא במקום אחר, משום
שעומד בלב, ונבון למעלה
ולמטה, מסתפל בעצמו ובשל
אחרים.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי
עֲבָדִי אַתָּה וְגו'. כָּאן בְּתַפְלָה
שְׁצַרִיף אָדָם לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִיא עֲבוּדָה
אֶחָת גְּדוּלָה וְנִכְבְּדָה מְאוּמָן
הָעֲבוּדוֹת שֶׁל רַבּוֹנוּ. בֵּא וּרְאֵה,
יֵשׁ עֲבוּדָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁעוֹמְדָת בְּמַעֲשֵׂה, שְׁהִיא עֲבוּדָה
שְׁעוֹמְדָת בְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹף וְהִיא
עֲבוּדָה. וְיֵשׁ עֲבוּדָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁהִיא עֲבוּדָה יוֹתֵר
פְּנִימִית, שְׁהִיא עֶקֶר הַכֹּל, וְעוֹמְדָת
בְּאוֹתָהּ עֲבוּדָה פְּנִימִית שְׁהִיא
עֶקֶר הַכֹּל.

פתח ואמר, (ישעיה מט) ויאמר לי
עבדי אתה וגו'. כאן בתפלה
שצריך אדם להתפלל לפני
הקדוש ברוך הוא, שהיא עבודה
אחת גדולה ונכבדה מאומן
העבודות של רבנו. בא וראה,
יש עבודה של הקדוש ברוך הוא
שעומדת במעשה, שהיא עבודה
שעומדת במעשה הגוף והיא
עבודה. ויש עבודה של הקדוש
ברוך הוא שהיא עבודה יותר
פנימית, שהיא עקר הכל, ועומדת
באותה עבודה פנימית שהיא
עקר הכל.

בְּגוֹפָא אֵית תְּרִיסָר שְׁיִיפִין, דְּקִיִּמִין בְּעוֹבְדָא
דְּגוֹפָא, כְּמַה דְּאוּקִימָנָא. וְאֵינּוֹן
שְׁיִיפִין דְּגוֹפָא, וּפּוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּעוֹבְדָא קִיִּמָא בְּהוּ. בְּגִין דְּפּוֹלְחָנָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בְּתַרִּין סְטְרִין, שְׁיִיפִין דְּגוֹפָא לְבַר,
וְאֵית תְּרִיסָר שְׁיִיפִין אַחֲרָנִין, פְּנִימָאִין לְגוֹ מִן
גּוֹפָא. וְאֵינּוֹן תְּקוּנִין פְּנִימָאִין לְגוֹ מִן גּוֹפָא,
לְאַתְתַּקְנָא בְּהוּ תְּקוּנָא דְּרוּחָא, דְּאֵיהוּ פּוֹלְחָנָא
יְקִירָא פְּנִימָאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמַה
דְּאוּקִימָנָא גּוֹ רְזִין פְּנִימָאִין דְּקְאָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאֵינּוֹן רְזָא דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה,
וְאַתִּידַעוּ בִּינֵי חֲבַרְיָא, זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן.

בגוף יש שנים עשר איברים
שעומדים במעשה הגוף, כמו
שבארנו, ואלו הם אברי הגוף
ועבודת הקדוש ברוך הוא
שהמעשה עומד בהם. משום
שעבודת הקדוש ברוך הוא היא
בשני צדדים, באברי הגוף
החיצוניים, ויש שנים עשר
איברים אחרים פנימיים לפנים
מהגוף. והם תקונים פנימיים
לפנים מהגוף לתקן בהם התקון
של הרוח, שהיא עבודה נכבדה
פנימית של הקדוש ברוך הוא,
כמו שבארנו בתוך הסודות
הפנימיים שאמר רבי שמעון,
והם סוד החכמה העליונה,
ונודעו בין החברים, אשרי
חלקם.

צְלוֹתָא דְּבַר נֶשׁ, אֵיהוּ פּוֹלְחָנָא דְּרוּחָא, וְאֵיהוּ
קִיִּמָא בְּרִזִין עֲלָאִין, וּבְנֵי נֶשָׁא לֹא

תפלת האדם היא עבודת הרוח, והיא עומדת בסודות עליונים, ואנשים לא יודעים, שהרי תפלת

האדם בוקעת אורירם ובוקעת רקיעים ופותרת פתחים ועולה למעלה.

בשעה שמאיר האור ונפרד האור מן החשכה, אזי הפרוץ הולך בכל הרקיעים: התקנונו בעלי הפתחים, בעלי ההיכלות, כל אחד ואחד על משמרתו, משום שאותם ששולטים ביום אינם שולטים בלילה. וכשנכנס הלילה, מעברים שליטי היום, ומתמנים שליטים אחרים ששולטים בלילה, ומתחלפים אלה באלה.

וסוד זה - (בראשית א) את המאור הגדל לממשלת היום וגו'. וממשלת היום וממשלת הלילה, יש שליטים שממנים ביום, ויש שליטים שממנים בלילה. ואלו נקראו ממשלת היום, ואלו נקראים ממשלת הלילה.

בשנכנס הלילה, יוצא פרוץ: התקנונו שליטי הלילה כל אחד ואחד למקומו. וכשמאיר היום, פרוץ יוצא: התקנונו שליטי היום כל אחד ואחד למקומו. (או מעברים שליטי הלילה ומתמנים שליטי היום) וכשהפרוץ מכריז, אז כלם, כל אחד ואחד נפקד על אותו מקום שראוי לו. אזי השכינה מקדימה ויורדת, וישראל נכנסים לבית הפנסת לשבח את רבונו ופותרים בשירות ותשבחות.

שצריך לו לאדם, שפיון שהתקין עצמו לעבודת המעשה בתקוני מצוה וקדושה, ליחד לבו בתקון של העבודה הפנימית של אדונו, ולשים את לבו ורצונו באותה עבודה של אותם דברים (שאומר), שהרי הדבור עולה.

ואותם הממנים שעומדים באויר, התמנו לארבעת צדדי העולם.

ידעין, דהא צלותא דבר נש בקעת אורירין, בקעת רקיעין, פתחת פתחין, וסלקא לעילא.

בשעתא דנהיר נהורא, ואתפרש נהורא מן חשוכא, פדין פרוצא אזלא בכלהו

רקיעין, אתתקנונו מארי דפתחין, מאריהון דהיכלין, כל חד וחד על מטריה. בגין דאינון דשלטניהון ביממא, לאו אינון דשלטניהון בליליא. וכד עאל ליליא, אתעברו שולטנין דיממא, ואתמנון שולטנין אחרנין, דשליטין בליליא, ואתחלפן אלין באלין.

ורוא דא, (בראשית א) את המאור הגדול לממשלת היום וגו'. וממשלת היום וממשלת

הלילה, שולטנין אינון די ממנן ביממא, ושולטנין אינון די ממנן בליליא. ואלין אקרוין ממשלת היום. ואלין אקרוין ממשלת הלילה.

בר עאל ליליא, פרוצא נפקא, אתתקנונו שולטנין דליליא, כל (ד' ר"א ע"ב) חד וחד

לאתריה. וכד נהיר יממא, פרוצא נפקא, אתתקנונו שולטנין דיממא, כל חד וחד לאתריה. (כדון מתעברי שלטנין דליליא ואתתקרוין שלטנין דיממא)

וכד פרוצא אכריז, פדין פלהו כל חד וחד, אתפקד על ההוא אתר דאתחזי ליה. פדין שכינתא קדמא, ונחתא, וישראל עאלין לבי כנישתא, לשבחא למאריהון, פתחין בשירין ותושבחן.

דבעי ליה לבר נש, פיון דאתקין גרמיה בפולחנא דעובדא, בתקוני דמצוה וקדושה, ליחדא לביה בתקוונא דפולחנא פנימאה דמאריה, ולשוואה לביה ורעותיה בההוא פולחנא דאינון מלין, (ד"א דקאמר) דהא מלה סלקא.

ואינון ממנן דקיימין באוירא, אתמנון לארבע סטרי עלמא. לסטר מזרח

לְצַד מִזְרַח הַתְּמִנָּה מִמִּנְהָ אֶחָד
שְׁעוּמֵד בְּאֹוִיר לְאוֹתוֹ צַד, וְשִׁמּוֹ
גִּזְרֵי דִי"א, וְעִמּוֹ שְׂרִים מִמְּנִים
אַחֲרֵים, שֶׁהֵם מַחֲכִים לְאוֹתוֹ דְּבוּר
שֶׁל תְּפִלָּה, וְעוֹלָה בְּאֹוִיר בְּאוֹתוֹ
צַד, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ אֹתוֹ הַמְּמַנָּה.

אִם הַדְּבוּר הַזֶּה הוּא כְּרֵאוֹי, וְכָל
אוֹתָם שְׂרִים נוֹשְׁקִים אֶת אוֹתוֹ
דְּבוּר וְעוֹלִים עִמּוֹ עַד לְאוֹתוֹ אֹוִיר
שֶׁל הַרְקִיעַ לְמַעְלָה, שֶׁשֵּׁם מִמְּנִים
שְׂרִים אַחֲרֵים - בְּשַׁעַת שְׁנוֹשְׁקִים
אֶת אוֹתוֹ דְּבוּר, פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל
שְׂאֵתָם יוֹדְעִים לְעֹטֵר אֶת אֲדוֹנֵיכֶם
בְּעֶטְרוֹת קְדוֹשׁוֹת. אֲשֶׁרִי הִפָּה
שְׁדָבוּר שֶׁל הַעֲטָרָה הַזֶּה לְצַא
מִמֶּנּוּ.

וְאִזּוּ פּוֹרְחוֹת הָאוֹתִיּוֹת שְׁעוּמֵדוֹת
בְּאֹוִיר שְׁבִשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שְׂתִים
עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת, שְׂאוֹתוֹ שֵׁם שׁוֹלֵט
בְּאֹוִיר, וְזֶהוּ שֵׁם שֶׁהִיָּה טָס בּוֹ
אֵלֶיהוּ עַד שֶׁעֲלָה לְשָׁמַיִם. וְזֶהוּ
מֵה שְׂאֵמֵר עוֹבְדֵיהָ לְאֵלֶיהוּ,
(מַלְכִים-א יח) וְרוּחַ ה' יִשְׁאָף. מִשׁוּם
שְׁבִשֵׁם הַזֶּה הִיָּה טָס בּוֹ אֵלֶיהוּ
בְּאֹוִיר, וְזֶהוּ הַשֵּׁם שְׁשׁוֹלֵט בְּאֹוִיר.
וְאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת וְעוֹלֹת
בְּאוֹתוֹ דְּבוּר, וְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה
שֶׁמִּפְתָּחוֹת הָאֹוִיר בְּיָדוֹ, וְכָל
אוֹתָם הַמְּמַנִּים הָאֲחֵרִים, כָּלֵם
עוֹלִים בּוֹ עַד לְרַקִּיעַ, וְנִמְסָר בְּיַד
מִמֶּנָּה אַחֵר לְהַעֲלוֹתוֹ לְמַעְלָה.

לְצַד דְּרוֹם יֵשׁ מִמִּנְהָ אַחֵר שְׁשׁוֹלֵט
בְּאֹוִיר לְאוֹתוֹ הַצַּד, וְכַמָּה מִמְּנִים
וְשְׂרִים אַחֲרֵים עִמּוֹ, וְשִׁמּוֹ
פְּסֻגְנֵי"ה, וְבוֹ נֶאֱתָזִים (וְלוֹ נִמְסָרוּ)
מִפְתָּחוֹת הָאֹוִיר שֶׁל אוֹתוֹ צַד. וְכָל
אוֹתָם בְּעֲלֵי צָרָה שְׁמִתְפַּלְלִים
תְּפִלָּה לְאֲדוֹנָם מִתּוֹךְ צָרָה, מִתּוֹךְ
שְׁבוּרוֹן הַלֵּב - אִם אוֹתוֹ הַדְּבוּר
כְּרֵאוֹי, הוּא עוֹלָה לְאֹוִיר בְּאוֹתוֹ
צַד, וְהַמְּמַנָּה הַזֶּה נוֹטֵל אוֹתוֹ
וְנוֹשֵׁק אוֹתוֹ (מִשׁוּם שֶׁעֲלָה בְּאוֹתוֹ צַד).
וְכִשְׁנוֹשֵׁק אוֹתוֹ, פּוֹתֵחַ וְאוֹמֵר:

אֶתְמַנָּא מִמְּנָא חַד, דְּקִיִּימָא בְּאֹוִירָא לְהֵהוּא
סְטָרָא, גִּזְרֵי דִי"א שְׂמִיָּה, וְעִמִּיָּה סְרַכִּין מִמְּנָן
אַחֲרֵנִין, דְּאִינוּן מַחֲפָאן לְהֵהִיא מְלָה דְּצִלוֹתָא,
וְסִלְקָא בְּאֹוִירָא בְּהֵהוּא סְטָרָא, וְנָטִיל לָהּ הָאִי
מִמְּנָא.

אִי הִיא מְלָה כְּדָקָא יְאוֹת, הוּא, וְכָל אִינוּן
סְרַכִּין נִשְׁקִין לְהֵהִיא מְלָה, וְסִלְקִין עִמָּה
עַד הֵהוּא אֹוִירָא דְרַקִּיעָא לְעִילָא, דְתַמְן מִמְּנָן
סְרַכִּין אַחֲרֵנִין. בְּשַׁעַתָּא דְנִשְׁקִי לְהֵהִיא מְלָה,
פְּתַחִי וְאִמְרִי, זַכָּאִין אַתּוּן יִשְׂרָאֵל, דִּינִדְעִיתוּ
לְאֶעְטָרָא לְמֵאֲרִיכוֹן בְּעֶטְרִין קְדִישִׁין זַכָּאָה
אִיהוּ פּוּמָא, דְמְלָה דְעֶטְרָא דָא נִפְקָא מִגְּיָה.

כְּדִין פְּרַחִין אַתּוּן דְקִיִּימִין בְּאֹוִירָא, דְבִשְׂמָא
קְדִישָׁא דְתַרִּיסָר אַתּוּן, דְהֵהוּא שְׂמָא
שְׁלִיט בְּאֹוִירָא, וְהָאִי אִיהוּ שְׂמָא, דְהֵהוּ טָאס
בִּיהַ אֵלֶיהָ"ו, עַד דְאֶסְתַּלַּק לְשְׂמִיָּא. וְהִינְנוּ
דְקָאמֵר עוֹבְדֵיהָ לְאֵלֶיהוּ, (מַלְכִים א יח) וְרוּחַ יְיָ
יִשְׁאָף. בְּגִין דְבִשְׂמָא דָא, הָוָה אֵלֶיהוּ טָאס בִּיהַ
בְּאֹוִירָא, וְהָאִי אִיהוּ שְׂמָא דְשְׁלִיט בְּאֹוִירָא.

וְאִינוּן אַתּוּן פְּרַחִין וְסִלְקִין בְּהֵהִיא מְלָה,
וְהֵהוּא מִמְּנָא דְמִפְתָּחַן דְאֹוִירָא בִּידֵיהָ,
וְכָל אִינוּן מִמְּנָן אַחֲרֵנִין, כְּלָהוּ סִלְקִין בִּיהַ עַד
רַקִּיעָא, וְאֶתְמָסֵר בְּיָדָא דְמִמְּנָא אַחֲרָא, לְסִלְקָא
לְעִילָא.

לְסֵטֵר דְרוֹם, אִית מִמְּנָא אַחֲרָא דְשְׁלֵטָא
בְּאֹוִירָא לְהֵהוּא סְטָר, וְכַמָּה מִמְּנָן
אַחֲרֵנִין וְסְרַכִּין עִמִּיָּה. פְּסֻגְנֵי"ה שְׂמִיָּה, וְבִיהַ
מִתְאַחֲדִין (כ"א וְלִיהַ אַתְמָסְרָאוּ) מִפְתָּחַן דְאֹוִירָא לְהֵהוּא
סְטָר. וְכָל אִינוּן מְאֲרִי דְעָקוּ, דְצִלְאֵן צִלוֹתָא
לְמֵאֲרִיהוֹן מִגּוֹ עֶקְתָּא, מִגּוֹ תְבִירוֹ דְלִבָּא, אִי
הִיא מְלָה כְּדָקָא יְאוֹת, סִלְקָא לְאֹוִירָא
בְּהֵהוּא סְטָרָא, וְנָטִיל לָהּ הָאִי מִמְּנָא, וְנִשְׁיִק
לָהּ (פ"א כגין דְסִלְקָא בְּהֵהוּא סְטָרָא) כַּד נִשְׁיִק לָהּ, פְּתַח